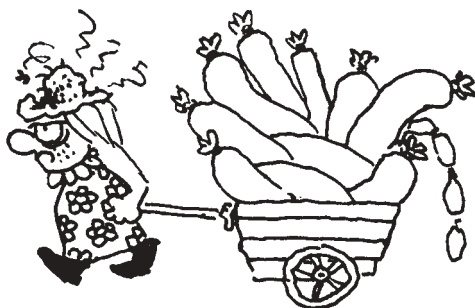

DEN LILLA MØGHÆTTE OG PULVEN

Der var engang en pige, som kaldtes Den Lilla Møghætte, og hun boede sammen med sin gamle mor et sted ude i provinsen. En dag sagde den gamle mor:

– I dag skal du tage af sted med en vognfuld blodpølser til din ældgamle oldemor på den anden side af Skyggeskoven, og du skal trække din lilla hætte godt ned over ørerne, så de ikke går hen og fryser af.

– Åh nej, sagde Den Lilla Møghætte, det er jo lige midt om sommeren og fyrre grader i skyggen.

– Jeg vil ikke høre mere vrøvl! sagde moren. Den gamle lilla hætte var god nok til din oldefar, dengang han var kommode-officer i slaget om Klatkagebjerget, og den er filen splideme også god nok til dig, dit utaknemmelige skarn!

– Øv, øv, øv, jeg hader den lilla møghætte! sagde Den Lilla Møghætte. Den lugter af sure sokker og rådne æg!

Men der var ikke noget at gøre. Den lilla møghætte blev trukket ned over ørerne på Den Lilla Møghætte, og så måtte hun trave af sted med blodpølse til sin ældgamle oldemor.

– Pas godt på hættten, så den ikke kommer noget til ude i den store, skumle Skyggeskov! råbte hendes mor efter hende. Og så travede Den Lilla Møghætte af sted, mens hun sang:

Pølse til min oldemor
i hytten, hvor den gamle bor.
Hendes tud er grim og stor,
hendes vorter gror og gror.
Hun sku' ha' et godt lag tæsk,
ikke mutters pølseflæsk.

Da Den Lilla Møghætte nåede Skyggeskoven, stod den lede, lumske pulv på lur, og den hørte, hvor Den Lilla Møghætte skulle hen, og pulven høvlede i forvejen på sin kværn hen til oldemorens hus.

Den lede, lumske pulv lukkede sit vældige gab op på vid gab og åd den oldgamle oldemor i en eneste mundfuld, og så tog pulven oldemorens nathue og natkjole på og krøb op i

hendes seng netop i det samme øjeblik, som Den Lilla Møghætte bankede på døren og råbte:

- Halløj, halløj, er du hjemme, din døve gamle fedtmås?
- Ja, det er jeg da, sagde pulven. Jeg ligger lige her og er ved at strikke et marsvin til dig.
- Jamen det var da helt forfærdeligt hyggeligt, du gamle, sagde Den Lilla Møghætte. Hejhej.
- Hyggehejsa min egen lille marcipangris, sagde pulven.
- Hvorfor har du dog så store øjne, oldemor? sagde Den

Lilla Møghætte og kiggede på pulven.

– Nåja, det er da, fordi jeg har set tv-bingo hele natten, sagde pulven.

– Hvorfor har du så sådan nogle kæmpestore ører, oldemor?

– Det er, fordi jeg er kommet til at bruge min røremaskine i stedet for mit høreapparat.

– Hvorfor har du så så store tænder, oldemor?

– Ja, det er, fordi jeg havde en fjern grandonkel på min mors side, der var tandhval.

– Hvorfor har du sådan en lang næse, oldemor?

– Ja, det er da naturligvis, fordi jeg lejer den ud til hjemmevernet som krybetunnel.

– Hvorfor har du så så store fødder, oldemor?

– Det er, fordi jeg banker på dem med en hammer hver morgen for at få gang i blodomløbet.

– Men hvorfor har du dog en hale, oldemor?

– Fordi det ville se åndssvagt ud med påhængsmotor!

– Hvorfor har du ikke horn, oldemor?

– Fordi det ville se åndssvagt ud ikke at have rundstykker!

– Hvordan laver man børn, oldemor?

– Man maser en stork ned i et reagensglas og gensplejser den med en tube diætmayonnaise!

– Hvad er meningen med livet, oldemor?

– Årh, hold nu kæft, og lad mig være, dit modbydelige, afskyelige og væmmelige barn! hylede pulven. Jeg kan ganske

enkelt ikke klare mere! Forsvind din elendige møgunge! Bare forsvind, og kom aldrig nogen sinde mere tilbage igen!

– Nå, men så farvel, din gamle nathue, sagde Den Lilla Møghætte, og så begav hun sig igen hjemad, mens hun sang:

Hejhå, hejhå,
fra skoven hjem vi gå
med flæskepølser, jordbærtud
og hætte på.

Men bag et kroget træ i den skumle Skyggeskov lurede en senil, gammel skovhugger, som ikke var rigtig klog og lidt til en side og havde knald i låget og cement i roen og pip i papkassen og svip i kasketten, og han sprang frem fra sit skjul bag et bøgetræ og skar Den Lilla Møghætte i ti tusinde små bitte stykker med sin kæmpestore motorsav, og så giftede han sig med pulven, og de levede lykkeligt til deres dages ende.

